

såväl som för inredningens detaljer. Om den impuls, som inom filosofiens område af en människa gifves åt en bestämd idé, framkallar en viss rörelse bland människorna och uppväcker ett intresse för hans sak, anstår det honom att skärskåda saken i sin allmänlighet och att framhålla dessa bihangs relativa värde till hufvudfrågan.

Mähända vi skola tillägga några ord om detta arbetes form? Formen hos detta är mindre sträng än hos det föregående, emedan det tyckes oss, att samma drägt ej anstår alla varelser, och att hvars och ens yttre utseende bör stå i ett visst förhållande till hans inre karakter. Dagens arbete är mindre anspråksfullt klädt än gårdagens; morgondagens skall mähända bära sorgdrägt. — Böra vi ej låta vår andes barn visa sig sådana de äro; och skulle det vara bättre att draperas dem efter vårt tycke emot deras naturliga smak? — Då för öfrigt några skriftställare under förra året antydt, att man i oss såg »en hierofant och öfversteprest», känna vi oss lyckliga att ett tillfälle här erbjuder sig att öfvertyga dem om motsatsen. I brist på andra bevis, hvilka dock icke saknas, skall detta arbetes form visa, att vi äro långt ifrån att göra anspråk på den öfverstepresterliga myndigheten.

Paris i maj 1865.